

The Power of Peace

el poder de la pau



**Espectacle de música,
dansa i poesia per al Fòrum
de les Cultures (2004)**

27 de juny

Auditori de Sant Cugat

SUMARI:

- 1** Presentació del concert
- 2** Poetes i compositors
- 3** Programa del concert
- 4** Currículums

PRESENTACIÓ DEL CONCERT:

"The Power of Peace" *"el poder de la pau"*

Espectacle de música, dansa i poesia per al Fòrum de les Cultures (2004)

The power of peace és un espectacle total que uneix la paraula recitada, la dansa, la música i l'escena en un guió audaç de pensaments actualitzats de les cultures actuals i dels seus conflictes en un món hiperconnectat. Per sobre de les diferències imposades, l'home del segle XXI lluita per reinventar-se des d'una nova visió supracultural, buscant el retrobament i la unió amb el fet humanístic universal i amb una nova consciència col·lectiva on la persona com a fet únic és l'autèntic motor dels canvis.

La fórmula artística concert-teatre, sota el moviment de la música, recrea un espai de llum i de so al servei de la plàstica del cos i de la veu. L'espectacle discorre sota un guió escènic basat en obres reconegudes i excel·lents del repertori simfònic-coral i del cant a capel·la acompanyades amb dansa contemporània i recitats de textos de poetes del món, en català i castellà.

Ballarins, rapsode, cor i orquestra s'impliquen al llarg de l'evolució musical i visual de l'espectacle, tot actuant sota un concepte operístic renovat, sobri i ple d'expressivitat que no deixa indiferent a l'espectador.

recitació: Carme Sansa

dansa contemporània: Incredación danza i Centre de dansa Laura Esteve

música coral: Camerata Coral Sant Cugat del CMSC, Cor de Cambra

Dyapason i Coral Polifònica de Tremp

soprano: Olga Serra

idea original i direcció musical: Xavier Baulies

orquestra simfònica: Camerata, concertino: Pere Bardagí

direcció escènica: Ramon Molins i Eduard Muntada

disseny d'il·luminació: Gemma Ibars

vestuari: Nani Caragol i Núria Schroeder

escenografia: Eduard Muntada

col·laboració especial: Joan Albert Amargós, Salvador Brotons i Orquestra Simfònica Sant Cugat

producció: Camerata Sant Cugat

POETES I OBRES MUSICALS:

Selecció de poetes:(recitació de fragments)

Gabriel Ferrater, Octavio Paz, Martí i Pol, Màrius Torres, Vicenç Llorca, Derek Walcott, Dante Alighieri, Carles Duarte, Salvador Espriu, Roque Dalton, Eluard, i Maria Mercè Marçal.

Selecció d'obres musicals:

Fanfare of the common Man (A. Copland)

The Lord is my shepherd (J. Rutter)

Stabat mater (S. Brotons)

Jesus bleibet meine freude (J.S. Bach)

Quiet City (A. Copland)

Els Foners (Joan Albert Amargós)

Carmina burana (fragments) (C. Orff)

Lacrimosa (Requiem) (W. A. Mozart)

Requiem (J. Rutter)

String Quartet Adagio (S. Barber)

Waternight (Eric Whitacre)



PROGRAMA:

(duració 1 hora 15')

1. ALBADA

L'humanisme artístic convoca l'home davant l'amenaça cíclica de pèrdua de llibertat.

recitació: introducció Carme Sansa. Espriu i Dante.

secció de metall i de percussió: Fanfare of the common man de Copland
(surt a escena l'orquestra i el cor)

2. CREIXEMENT

Idees, somnis i records dansen les hores i els anys.

recitació: Walcott, Màrius Torres

orquestra i cor: The Lord is my Shepherd de Rutter

dansa: Laura Esteve

3. TERRA DONA

L'expressió espiritual beu d' arrels terrenals.

recitació: Dalton

orquestra i cor: Carmina Burana (fragments) d'Orff

ària de soprano: Carmina Burana

dansa: Laura Esteve

4. AEDE

La paraula recitada concreta la creació artística: fusió de veu, imatge i cos.

recitació: Marçal

ària de soprano: Stabat Mater de Brotons

5. MESTISSATGE I XOC

La cultura, constant i incansable, reinventa identitats que xoquen i es mesclen. La vocació i l'audàcia en mouen els fils.

recitació: Ferrater, Dante

orquestra, cor i 'cajon' flamenc: Jesus Bleibet de Bach (adaptació)

dansa: INCREPACIÓ

6. RETROBAMENT A LA CIUTAT

La soledat de l'home en la ciutat dels homes evoca el moviment d'infinites criatures acoblades.

recitació: Llorca, Ferrater

orquestra: Quiet City de Copland

dansa: (solo i duo) INCREPACIÓ

7. LA PELL DE L'ANHEL

Les promeses de l'anhel no sempre materialitzen plaers i llàgrimes minerals.

recitació: Espriu, Llorca

recitació de cor: Octavio Paz

orquestra i cor: Lacrimosa (Rèquiem) de Mozart

dansa: INCREPACIÓ

8. L'ALTRE

Des de l'ombra de l'interior es dibuixa un camí cap a la claredat de l'altre.

recitació: Eluard

orquestra i cor: Rèquiem de Rutter

9. L'ENTUSIASME COL·LECTIU

Junts ho fem possible.

recitació: Martí i Pol

orquestra i cor: Els Foners d'Amargós

dansa: Laura Esteve, INCREPACIÓ i cor

10. DEL SILENCI A L'INICI

La retenció del sentiment dóna pas a la desintegració del límit de la idea artística, a la plasmació del silenci i a l'origen del moviment musical.

recitació: Duarte,

orquestra i cor: String Quartet Adagio de Barber

dansa: Laura Esteve

11. AIGUA NOCTURNA

La nit ens inunda, per dintre, els ulls.

recitació: Octavio Paz,

cor a capella: Waternight de Withacre

dansa: INCREPACIÓ i cor

12. EL PODER DE LA PAU

La naturalesa de l'art inventa formes, explora límits de transformació de l'home i construeix nous escenaris de confluència entre els pobles.

recitació: Martí i Pol

secció de metall i de percussió: Fanfare of the common man de Copland
(passa en pla secundari de l'escena rapsode, cor, ballarins i resta de l'orquestra)







CARME SANSA

Carme Sansa i Albert, actriu, s'inicia en el teatre a l'escola d'art dramàtic Adrià Gual dirigida per Ricard Salvat, on es matricula el curs 1963-64. D'aleshores ençà viu l'aventura artística amb diverses companyies.

En el teatre ha conreat diversos generes passant pel musical. Cal destacar algunes de les obres dels darrers anys: 2003 - *Dies felïços* de Samuel Beckett amb direcció de Boris Rotenstein. 2002 - *La òpera de quatre quarts* de Brecht i Weill amb direcció de Calixto Bieito i Lluís Vidal. 2001- *Tres dones* de Samuel Beckett amb direcció de Víctor Batallé. 1999-2000 - *Hamlet* de Shakespeare. companyia i direcció de Lluís Homar. 1998 - *Farsa y licencia de la reina castiza* de Valle Inclán. amb direcció d'Alfons i Enric Flores. 1997 - *Company* de Sondheim i Furth. amb direcció de Calixto Bieito i Lluís Vidal. 1996 - *L'amant anglesa* de Marguerite Duras amb direcció d'Alfons Flores. *Tres mujeres altas* d'Edward Albee amb direcció de Jaime Chavarrí. 1994 - *El diari d'Anna Frank* adaptació de F. Goodrich i A. Hackett amb direcció de Tamzin Townsend. 1993 - *Gust de mel* de Shelag Delaney amb direcció de Lourdes Barba. 1991 - *Un dia qualsevol* de Dario Fo i Franca Rame amb direcció d'E. Flores. 1990 - *La missió* de Heiner Müller amb direcció de Carme Portacelli. 1988-89 - *joc de dos* de Dario Fo i Franca Rame amb direcció d'Enric Flores. 1986 - *Els set pecats capitals dels petits burgesos*. de Brecht i Weill amb direcció de Carme Sansa, Miquel Gaspà i Avelina Argüelles. 1984 - *L'òpera de tres rals* de Brecht i Weill amb direcció de Mario Gas i Joan Albert Amargós. 1983 - *El cafè de la marina* de Josep Maria de Sagarra amb direcció de J.G. Schroeder. 1982 - *Terra baixa* d'Àngel Guimera amb direcció de J. M. de Segarra i J. Montanyès, etc.

Dintre el camp de la televisió, des del 1967 ha participat en diversos programes de televisió espanyola i de TV3: dramàtics, sèries d'humor, novel·les, musicals, etc. Les darreres aparicions a la televisió de Catalunya han estat a 'el cor de la ciutat', (personatge de Rosa Ferrer, professora de piano de la Núria) i la sèrie 'dones d'aigua' de Carme Riera, amb Carme Elías i Silvia Marsó (1997). També ha fet incursions al cinema, la ràdio i la direcció. Ha rebut tres vegades el premi de la crítica de Barcelona (1994, 1996, 1998). 1998 - premi crítica serra d'Or. 1998 - menció especial premi Ciutat de Barcelona amb Núria Candela. 1997 - premi Butaca de Premià de Mar. 1991 - premi Margarida Xirgu de la penya Carlos Lemos. 1989 - premi TP de TV3. 1988 - premi de l'Associació d'espectadors de teatre de Reus. 1981 - premi Joanot exaequo amb Núria Espert. 1978 - premi Sebastià Gasch del foment de les arts decoratives. 1975 - millor actriu Vines'75 pel curt-metratge 3.200 kelvin.

En el camp de la poesia i cançó el 25 d'abril de 1970 recita poemes en el memorable primer festival de poesia catalana al desaparegut Gran Price de Barcelona. El 26 d'abril de 1995, vint-i-cinc anys després, en l'acte el Price dels poetes al Palau de la Música Catalana de Barcelona i juntament amb Núria Candela, fa la lectura dels poemes de poetes desapareguts. Entre els diferents recitals que ha fet, citarem: 1998 - *De l'amabilitat del món*. Bertolt Brecht, poemes i cançons (centenari del naixement) amb Josep Montanyès, Núria Candela i Joan Albert Amargós. 1995 - *Homenatge a Federico García Lorca* amb Anna Ricci, Àngel Soler i Jordi Rossinyol. 1994 - *Llavors que jo tenia el cor novell* de Josep Maria de Sagarra (centenari del naixement) amb direcció de Josep Anton Codina. 1992 - *Enric Morera, Cuplets i cançons* (cinquantenari de la mort) amb Lluís Vidal al Teatre Lliure. 1990 - Miquel Desclot. *Temps de poetes*. amb la direcció de Josep Maria Mestres i Josep Pons al teatre lliure. 1989 - *Sense esperança ni recança*, homenatge a Josep Carner amb Núria Candela i Miquel Gaspà. 1986 - *Homenatge a Apel·les Mestres* (cinquantenari de la mort) amb Núria Candela i Pepita Perelló. 1979 - *A los hombres futuros, yo, Bertolt Brecht* amb Emilio Gutierrez Caba i Jordi Reguant. direcció de Jesús García de Dueñas.



OLGA SERRA

Nascuda a Barcelona inicià els seus estudis de cant amb Jordi Alvareda i de piano amb Petri Palou i Albert Balcells. Posteriorment va seguir els estudis de cant amb Miriam Alió i després va obtenir una beca de la Fundació Isaac Albéniz per a realitzar estudis de perfeccionament amb el tenor Alfredo Kraus a l'Escola Superior Reina Sofía de Madrid. Va continuar la seva formació a Nova York amb Lorraine Nubar, professora de cant de la prestigiosa Juilliard School.

Ha actuat juntament amb l'Orquestra de Cambra del Teatre Lliure de Barcelona i ha participat en l'enregistrament d'un CD d'aquesta formació amb música de Manuel de Falla per al segell discogràfic Harmonia Mundi, així com en altres enregistraments per a ràdio i televisió.

Com a soprano lírica es desenvolupa còmodament tant en el àmbit dels recitals com en l'òpera i l'oratori. El seu repertori de cançó inclou l'obra completa de Mompou, Montsalvatge, Granados i Ginastera. El seu interès pel lied alemany la porta a incloure també en els seus recitals obres de Schubert, Schumann, Brahms i Strauss.

A Catalunya ha actuat als festivals de Torroella, Pals, Llívia, Teatre Grec, etc. Ha inaugurat l'Auditori de Sant Cugat en un concert amb Alcía de Larrocha. També cal destacar les seves participacions al Palau Reial i a l'Auditori Nacional de Madrid, al Palau de la Música de València, al Museu Guggenheim de Bilbao, a l'Auditori de Santiago de Compostela, etc.

Ha realitzat diversos concerts pels Estats Units juntament amb la pianista Alcía de Larrocha (Boston, Chicago, Avery Fisher Hall de Nova York). Ha actuat també al festival de Lanaudière de Canadà i al Mostly Mozart del Avery Fisher Hall de Nova York.



INCREPACIÓN DANZA

Increpación danza neix el 1993 amb la voluntat d'investigar en el món de la dansa espanyola i el flamenc, en un intent d'unir aquestes tècniques tradicionals amb los paràmetres estètics de la dansa contemporània actual.

Des dels seus inicis Increpación danza treballa amb els mateixos ballarins, en aquest cas cinc dones, que han crescut artísticament juntes i que provenen de l'Institut del Teatre de Barcelona.

D'aquesta manera, **Montse Sánchez** i **Ramón Baeza** van realitzar la seva primera peça de treball junts el 1994: Increpación (estrena Teatre Adrià Gual, Barcelona 1993), va suposar la creació d'un llenguatge propi de la companyia, amb una espectacular trajectòria en l'escena nacional e internacional.

Wad Ras (estrena Teatre Adrià Gual, Barcelona, 1995) segona producció de la companyia, és el nom d'una presó de dones de Barcelona. La coreografia, va obtenir el 96 el primer premi del "V Certamen Coreogràfic de Dansa Espanyola i Flamenca de Madrid". F.G.L. ('oídos de Lorca') (estrena Teatre Joventut de l'Hospitalet, Barcelona, 1997), tercer espectacle de la companyia, forma part del programa oficial d'activitats de la Comissió Nacional Organitzadora dels Actes Commemoratius del Centenari del naixement de Federico García Lorca. En 1999 la companyia estrena la seva quarta producció, d.C.(annus Domini) al Teatre Zorrilla de Badalona. L'última creació, Tablao es va presentar per primera vegada a Barcelona el desembre de 2002 al Centre Cívic Barceloneta. Increpación danza ha celebrat el seu 10è aniversari amb Retrospectiva projecte que proposa la presentació en un mateix teatre de les quatre peces en dies consecutius i que es va presentar al Teatre Pradillo el desembre de 2001.

A més d'aquests espectacles, la companyia ha realitzat peces curtes per encàrrec, entre elles Stress-Ce (1995), un exercici teatral d'humor basat en el so de les castanyoles, les quals, fora del seu context habitual, fan parodia del ritme accelerat de la vida moderna.

Lustro (1998) creada amb ocasió del cinquè aniversari de la companyia, és una peça-collage, amb extractes de tots els espectacles d'aquesta.

Somorrostro (1998) realitzada per a l'esdeveniment "A pedir de Boca" del Festival de Tardor de Madrid, utilitza objectes quotidians per a crear un joc rítmic, en la mateixa línia d'investigació que l'espectacle Wad Ras.



Comença e/s seus estudos de dança a l'edat de 10 anys amb Emma Maleras. Als 16 anys entra a formar part del cos de ball del Liceu amb el mestre Joan Magriñà. Paral·lelament cursa estudis de dansa a l'institut del Teatre de Barcelona i obté el títol d'aquest institut l'any 1972. Durant 2 anys amplia els seus estudis en el Centre de Dansa Rosella Hightower a Cannes. Dintre de l'àmbit de l'activitat professional l'any 1974 entra a formar part del cos de ball del Gran Teatre de Nancy, dirigit per Gigi Caciuleanu.

LAURA ESTEVE MARTINEZ

En aquest període de temps, interpreta diversos papers de solista, "Pavana per una infanta difunta" entre altres. El 1979 Christian Tollele la crida per formar part del "Ballet del Nord" on destaca en papers importants, en diferents coreografies com "Germinal". Tanmateix però, la seva gran oportunitat arriba el 1981 amb Boris Tonin-Nikich, qui li dona un paper rellevant a la seva companyia, ballant "L'ocell de foc" i "Homenatge a Wagner". El 1984 inicia un període de tournés per França, Alemanya, Suïssa i Itàlia amb Rudolf Nureyeff i Vera Kirova entre altres estrelles, fins el 1986 any que comença la seva etapa pedagògica.

En aquesta etapa el 1986 s'associa amb Pilar Roig, professional de la música. D'aquesta unió neix "FUSIÓ" escola de Música i Dansa, fent-se càrrec del departament de dansa fins l'any 1995.

L'any 1995 deixa la seva associació amb Pilar Roig i crea el seu propi Centre de Dansa ("Laura Esteve Centre de Dansa") a Sant Cugat. En aquest Centre es cultiven dues línies bàsiques: per un cantó, la preparació de ballarins professionals, dels quals n'ha sorgit un bon nombre que actualment estan actuant en companyies professionals nacionals i estrangeres, i, per un altre cantó, es dedica una especial atenció a la formació bàsica, iniciant-la amb grups de nens i nenes a partir dels 4 anys en els que es fomenten aspectes lúdics i culturals de la dansa. Una gran majoria d'aquests nens i nenes perseveren en els seus estudis fins aconseguir un nivell avançat. Fruit d'aquest procés s'ha format un Grup de dansa del Centre que ha fet nombroses representacions a nivell nacional i europeu.





XAVIER BAULIES

Va néixer a Tremp i inicià ja de molt petit els estudis de música amb el mestre Domènec Cardenyas. Ha realitzat estudis de piano amb Lluís Avendaño, direcció coral amb Josep Prats i orquestral amb Lluís Vila, i de cant i de guitarra clàssica (Francisco Garrido, Guillem Pérez Quer i Jaume Torrent) al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona.

Ha aprofundit en la tècnica Alexander, experiència que ha aplicat al cant i a la direcció. És fundador de l'orquestra Camerata Sant Cugat juntament amb el seu concertino Pere Bardagí. En l'àmbit de la direcció orquestral ha dirigit també diverses formacions simfòniques com l'orquestra Fusió, l'orquestra l'Intèrpret i l'Orquestra simfònica juvenil de Catalunya de l'EMIPAC (Escoles de Música d'Iniciativa Privada Associades de Catalunya). Actualment dirigeix la Camerata Coral Sant Cugat i des de 1985 la Coral Polifònica de Tremp de la que n'és fundador. Amb la Coral Polifònica de Tremp ha publicat dos discos compactes

'Concert de Nadal' i 'Antologia coral catalana'. Amb les dues formacions corals que dirigeix regularment ha desenvolupat una formació constant de cant a capella, amb un model de treball basat en la versatilitat de repertori i resposta tècnica de gran exigència artística, vocal i musical.

Pel que fa a la formació vocal, començà els estudis de cant en les vessants de lied, oratori i òpera amb Montserrat Pueyo i posteriorment els continuà amb Francesc Làzaro i Francesca Roig. Ha rebut classes magistrals de cant d'Aldo Baldin, Enriqueta Tarrés, Manuel Cid, Thomas Quasthoff i Helmut Lips i ha realitzat cursos de perfeccionament amb la Bach Academie sota la direcció de Helmut Rilling. Ha estat membre del quartet de veus Liederkranz amb qui ha actuat pel territori català i de diverses formacions d'òpera de cambra amb les que participa actualment. Com a solista baríton-baix ha col·laborat amb diverses formacions simfòniques nacionals i internacionals sota la direcció de directors reconeguts de l'àmbit nacional i internacional com Lazlo Heltay, Pierre Cao, Ferran Marina, Josep Ferré i Carles Coll, interpretant obres d'oratori com el Messiah de Haendel, Missa en do major de Mozart, Elliah de Mendelssohn, Fantasia on Christmas Carols de Vaughan Williams, te Deum Laudatum de H.Purcell i en diversos muntatges d'òpera representant els papers de baríton-baix d'obres de Mozart, Verdi i Puccini.

En l'àmbit de la creació musical ha col·laborat activament en la recuperació, harmonització i instrumentació de cançons tradicionals en una estreta col·laboració amb l'etnòleg i músic Artur Blasco, ha escrit cançons sobre poemes dels escriptors Vicenç Llorca, Josep Carner i J.V. Foix. L'estiu de 2002, dintre al festival del Grec de Barcelona, va presentar l'espectacle poètico-musical 'cel subtil', basat en poemes de V. Llorca, enregistrat en disc CD (Discmedi) amb la participació d'una orquestra cambrística formada músics i l'actriu Carme Elias. Ha musicat les obres de teatre infantil: el Jardí de Flaira-nas, les armes de Bagatel.la i el vestit nou de l'Emperador, és també autor d'obres polifòniques per a cor mixt i orquestra i ha escrit diversos temes per a guitarra clàssica i jazz.



Nascut a Barcelona va començar els estudis de música als quinze anys i els de violí als setze al Conservatori Superior Municipal de Música d'aquesta ciutat amb els mestres Pere Carbonell i Mariano Sainz de la Maza. Va continuar els seus estudis en el llavors recentment fundat Centre d'Estudis Musicals de Barcelona dirigit per Àngel Soler i va estudiar-hi violí amb els mestres Josep M^a Alpiste i Alberto Lysy. Durant aquesta època i en aquest centre, a més de violí, hi va estudiar música de cambra i harmonia. Més endavant va estudiar amb el violinista Gerard Claret a l'Escola de Música de Barcelona i va assistir a curssets d'interpretació amb el pianista Gyorgi Sebok.

PERE BARDAGÍ

Ha estat professor de moltes escoles com el Centre d'Estudis Musicals de Barcelona a Vallvidrera, l'Escola de Música de Barcelona, l'Escola de Música Luthier i el Conservatori de Badalona. També ha impartit classes a diferents curssets i ha sigut professor durant dos cursos a la Jove Orquestra Simfònica de Catalunya.

Va ser concertino de l'Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana als seus inicis actuant-hi també com a solista. Ha actuat durant un temps com a concertino invitat a l'Orquestra Ciudad de Granada. Ha sigut fundador i concertino de l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure durant deu anys. Amb aquesta formació ha fet concerts arreu de l'estat Espanyol i també a França, Portugal, Anglaterra, Escòcia, Itàlia, Bulgària, Alemanya, Israel, etc... i ha gravat més de deu CDs per al segell discogràfic Harmonia Mundi.

Ha realitzat enregistraments per a ràdio i televisió i ha col·laborat com a músic d'estudi en nombrosos enregistraments per a diversos artistes.

El seu interès vers tot tipus de música ha fet que es dediqués uns quants anys a tocar el violí barroc en grups especialitzats en aquest estil i també, des de sempre, actua en diverses formacions jazzístiques. L'any 1999 va compondre l'obra per orquestra de corda "Andorra Màgica" estrenada per la Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. També va participar en l'enregistrament del disc Homenatge a Ellington de l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure. L'any 2000 va actuar al festival de Jazz de Marciac amb una formació de quartet de corda amb el grup de Jim Hall.

Ha compostat música per teatre com "El Pare" de Strindberg en una producció del Teatre Lliure i la música de l'espectacle "SIT" del Tricicle. El 2002 va enregistrar un CD titulat "Sense Trampa" amb el grup "Cordes Invisibles" dedicat a la música del seu germà Josep Maria Bardagí i als tangos d'Astor Piazzolla.

Actualment es dedica de ple a la música de cambra amb l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra, el quintet "Cordes Invisibles" i el grup de tango instrumental "Araca" i és cofundador juntament amb Xavier Baulies de l'orquestra Camerata Sant Cugat.